

אלי בולקין נמצא אשם. הוא נידון למוט-סרעולם, נשלח לכלא רמלה והולבש בבגדים החומים של אסיר.

אולם פרשת בולקין לא תמה עדיין. "מתחילת מעצרו", אמר עורך-דינו חיים קאזיס, "עוד בטרם החל המשפט, השחירה אותו המשטרה בצורה חריפה ביותר, באמצעות הפרסומת היומית בעתונות על עברו הפלילי. הוא הוצג כגבר האלים ביותר בארץ, שגדוד פרוצות עובדות למענו. קהל-הקוראים חשב שאם הוא כזה, אזי לבטח הוא האיש שרצח את שושנה."

"המשטרה והתביעה התחננו בפני בולקין שיודה בהריגה, והוסבר לו שאם יודה בהריגה הוא ישתחרר בעוד שלוש או ארבע שנים לאחר שינוכה שליש ממאסרו. בעוד שאם יסרב, הוא מסתכן במאסר-עולם. למרות זאת, בולקין עמד על שלו ואמר: "לא אודה לעולם בהריגה שלא ביצתי. לדעתי, אדם שבאמת ביצע את המעשה היה מקבל מיד את הברירה של שלוש-ארבע שנים, ולא היה מסתכן במאסר-עולם."

"אין מקום להתשרי." השבוע הגיש בולקין, מתוך כחלי בית-הכלא, ערעור לבית-המשפט העליון. הוא כתב בקיצור: "אני חף מפשע."

סיגורו, חיים קאזיס, יצרף השבוע לבקשת הערעור רשימת גימוקים כבדיר-משקל, מדוע צריך בית-המשפט העליון לזכות את בולקין מרצח שושנה פליגלמן.

ואלה הם הגימוקים שיעלה קאזיס בבקשתו:

סיבת המוות לא הוכחה: כיצד אפשר היה לקבוע שהמות היה בלתי-טבעי, כאשר הפתולוג הגיש דו"ח מפורט, לאחר שיקול של חודשים, ובו הסביר, שאינו יכול לקבוע אם המוות היה טבעי או לא? ובשעה שהפתולוג עצמו הודה כי ייתכן ששונה מהמתחנן כתוצאה מהקאה, כשהיא חזרה לכליה-השימה, והאית בצד עדויות של אנשים, ששושנה לא הייתה בריאה, והקאה מספר פעמים בהברחה.

עדויות של נהג המונית רפי לוי, היא שבולקין נסע במונית ביום שישי לחיפה. עובד הכתב-שדק את המסילה וגילה את הגופה העיד שהוא עבר באותו מקום ביום ראשון, כלומר לאחר יום שבת, ולא ראה כל גופה, ואף לא הריח ריח רקבון. יוצא אפוא שהגופה הובאה למקום לאחר יום ראשון. ואז איך מקום להחשיד את בולקין על יציאתו מנהיג-המונית.

לפי הוכח שבולקין היה במקום הרצח: התביעה והמשטרה ניסו לקשר את העקבות, החול, הכורכר, הצמחים והשטרות למקום סוף של בולקין. מומחי ההגנה הפריכו את כל טענות התביעה בנידון. בית המשפט לא הסיק מכך את המסקנה שאם לא היו עליו כל עקבות ממקום הרצח, אין כל הרהור שבכלל היה שם. התביעה לא היה בסיס לעריכת משפט, לפני שאספה, במשך חודשים, ראיות בעניין זה. אך ראיות אלה, שעליהן התבסס המשפט כולו — נפלו מיד.

לא הוכח קשר בין בולקין לבין מקום הרצח על סמך השמיעה שנמצאה במקום הרצח והוצגה כשייכת לבולקין: ובפרט שרפי לוי, שהוא עד התביעה, אמר: "לא ראיתי את בולקין עם מזוזה או שמיעה". בית-המשפט פסק שהשמיעה אינה של בולקין, אך לא הסיק מכך את המסקנות המתבקשות, שאם השמיעה אינה שלו, לא הוא הניח אותה במקום הרצח.

עדויות של רפי לוי הנהג אינה מתקבלת על הדעת: הוא נזכר לספר שהסיע את שושנה ובולקין, רק חודש שלם לאחר מכן. כן טען שלא קרא עיתונים במשך החודש, למרות שקנה אותם. כמרוק טען שלא ראה את מונת בולקין, למרות שזו פורסמה בכל היומונים והשבועונים.

יצאניות ועבריות. כשבולקין כבר היה עצור הראו ללוי את תמונתו, לפני מיסדר-הזהויה, דבר שאסור עליו להפיק במסדר הזהויה אמר לוי: "אני חושב שזה בולקין". יום לאחר מיסדר הזהויה, כשנחקר בידי המשטרה, נזכר לומר: "אני טיפוס אדם, שכאשר הוא אומר, אני חושב" הוא מתכוון להגיד אני בטוח. וכשהוא אומר, אני בטוח, הוא מתכוון להגיד שהוא אי-ננו בטוח, אלא רק חושב."

בית-המשפט התעלם מעדי-הגנה רבים בטענה שהם עבריינים. אך עדות עדי-הגנה:

בולקין (משמאל) בשעת מתן גזר-הדין בחיפה שתי יצאניות ועבריות נמלטו

פני עין-רעה ושוטרים? גם כן מתוצרת-המקום. מספר אחד מהחבורה: "אנחנו תמיד שמים שומר, שיגיד לנו אם המשטרה באה. אתה רואה, זה השומר שלנו, בחור עם כיפה על הראש, שעד לפני זמן קצר עוד למד תורה בישיבה."

או למה שומר-ישראל לא הבחין בשוטרים? הוא לקח סמים ר"ל, והיה יותר מדי מסטול.

פשעים

שוטרים וגנבים

כדי לגנוב, לא די לדעת איך לגנוב. צריך גם לדעת מה לגנוב, ובעיקר — מה לא לגנוב:

כנופיות פורצים חדשה פיתחה שיטה חדשה: אנשיה היו נגשים למכונות, פורצים את דלתה, נכנסים פנימה — וגונבים את מקלטי-הרדיו. שאר חברי הכנופיה היו מוכרים אותן. העסקים שיגשגו. עד שהחבורה פירקה מקלטים משתי מכונות השייכות לקציני-משטרה גבוהים.

המפרכס היחיד. לדבר היתה השפעה מיידית: חוליות מיוחדות של הנפה הצפונית פשטו על כל השטח, עד שאחת מהן הבינה בצעיר המטפל ברדיו של מכונת, ניכס ויה בכבל-השמלי, ומזנק התוצה, השוטרים הסתערו עליו, הצליחו לתפוס, ותוך שבוע הצליחו אנשי המשטרה לשים את ידם על כל חברי הכנופיה, שכללה גנבי-מקלטים וקוני-מקלטים. הם נשלחו למעצר, למרות שיוחאי שמעוני, אחד החשודים במסחר ב"מקלטי-רדיו גנובים, ניסה לשכנע את ה"שופט לשחררו, בנימוק המקורי שהוא הימפרנס היחיד של משפחתו.

באותו זמן עצמו, פרץ אלמוני את חלון המכונות 230-650, ניפל בחוטמים, התניע את המנוע ונסע לטיל.

הוא חזר על הטעות של קודמיו: גם הוא פגע ברכב משטרה. ולא סתם רכב משטרה, אלא בריכבו של פינתס קופל, המפקח הכ"לל בכבודו ובעצמו.

ואתו לילה, הועמדה משטרת תל-אביב על הרגליים. גוש דן המה מניידות, מחסומי מסמרים הוקמו בכבישים, ואחת מכנופיות מפצחי הקופות כמעט נלכדה בטעות. האר כונית של המפקח-הכללי נמצאה לפנות בוקר, בגבעתיים.

מומחי-המשטרה ניגשו אליה ביראת כבוד, בדקו בהרדת-קורש את השמשות, הידיות, הגלגלים והמושבים. על ידית ההילוכים הצליחו לגלות טביעת-אצבעות, שהועברה מיד לבדיקה במטה הארצי של משטרת ישראלי.

במחלקה לזהויה פלילי זוהו טביעות ה"אצבעות כשייכות למאיר פרוסט (21), צעיר שתחביבו גניבת מכונות. למרות הכחשותיו, נעצר גם הוא לעשרה ימים.

מוסר ההשכל: אם אינך רוצה שהמשטרה תתפוס אותך — אל תנסה לגנוב רכב משטרה.

משטרה בתופסת ובשוטרים-גנובים, הצליחה לתפוס בנן קבוצת צעירים באמצע אורגיה של שתייה וחשיש. החבורה מנתה קטינה אחת בת 16 מרמלה, הנמצאת בפיקוח קצין-מיבחן; קטיין אחד משכונת-התיקוה, המוכר למשטרה כאחת ממשתתפי החרוק; ואת משה רגיואן (23) מרמת-יצחק, דניאל ולדמן (18) מבני-ברק ויעקב יעקובוביץ (19), אף הוא מבני-ברק.

התברר שבבני-ברק אוהבים תוצרת-מקור מית. בדיוק כמו חברת הפורצים-בעלייה: כיפות מבני-ברק שנתפסו לפני כחודשיים, לאחר ששדדו את בית-הכנסת המקומי ובידו בזו את הכסף על התלמידות החיות של הסמינר המקומי (העולם הזה 1484), כך גם הכנופיה החדשה השתמשה באורגיה שלה רק במיצרכים מקומיים.

מקום המיפגש הוא תרומת העיריה: הגן העירוני של בני-ברק.

היכן השיגו את המשקאות לא רצו החשודים לספר, אך כנראה שגם הם הושגו במ"קום. משה ליורובסקי (55), הגר סמוך לגן, נידב את האינפורמציה:

"יש לי משאית להובלת משקאות. לילה לילה אני מחנה אותה ליד ביתי. באחד הב"קרים, כשקמתי לעבודה בשעה ארבע, ראיתי שכמה בקבוקים מלאים נעלמו לי. כשהת"בוננתי סביב, ראיתי שמישהו עשה חור ב"גדר הגן, מול המכונת שלי. לילה אחד, בשעה אחת, הבחנתי במישהו שיוצא מן הגן, ניגש אל המשאית ומוציא מתוכה בקבוקים לתוך סל שבידו. קפצתי מחדר המ"ד רגות ותפשתי אותו בצוארו. אותו רגע נתן לי הבחור מכה עם בקבוק על הראש, ואי-בדתי את ההכרה. הרופא אמר לי שלא היה חסר הרבה כדי שהוא יהרוג אותי. נדמה לי שכעת אני יודע מי לקח את המשקאות מן המשאית."

המקטרת לעישון החשיש גם היא מתוצרת מקומית, ושיטת-הייצור פשוטה מאוד: לופ"תים את צוארם בקבוק החיסקי הגנוב, ומ"סירים ממנו את הבקבוק. לצואר-הזכוכית שנותר ביד מכניסים בטנה מקרטון-סיגריות מגולגל. זה הפילטר. לתוכו שופכים טבק מעורב בחשיש, מדליקו, ואת מיקטרת ה"שלום הזאת מעבירים המעשנים מאחד לשני בזהירות.

גם אוכל משיגים מתוצרת-המקום: בבני ברק יש ב"ה מספיק חנויות-מכולת וקיוסקים, וכל מה שצריך כדי להשיג מיצרכים זה לשבור חלון קטן ולהוציא מאכלים לכל החבורה.

אפילו יצאניות אפשר להשיג בק"ק בני ברק. סיפר אחד בני החבורה, בטרם נתפס: "לילה לילה אנתנו באים לגן הזה, כי לא רחוק מפה יש מקום ששם נמצאות ב"חורות, שמשפחה אומנת מספלת בהן מטעם שירות-המיבחן. הבחורות האלה הן זוננות ואחורות מהן ברחו מהבית. או בלילה אחת נו הולכים למקום ששם הן גרות, שורקים להן, ותמיד בחורה אחת או שתיים יורדות אלינו.

ומי שומר עליהם, כשהם עושים חיים. מי

ביעה, שכללו שתי יצאניות ועבריות-נמלט, התקבלה כהמינוחה. למרות שהוכח שהיצאניות שיקרו בבית-משפט אחר.

בית-המשפט התעלם מעדות הקצינים, רבי-סרן וסרן שראו מכונית אדומה במקום הרצח, ובתוכה זוג, המשטרה לא חקרה כלל בכיוון זה.

שני נהגי מוניות העידו במשטרה כי ראו את בולקין יחד עם שושנה. הם זיהו אותם לפי התמונות והסיעו אותם במכונית. תם, הנקודה החשובה היא, שבתאריך בו ראו הנהגים את בולקין, בולקין היה עצור ושושנה הייתה מתה. לפיכך לא היה זה בולקין, אלא מישהו שדומה לו. העדות שניתנה במשטרה ניתנה באותן נסיבות בהן ניתנו בו העדויות משאר העדים.

השופטים טענו כי בולקין היה אלים, וכי זו הייתה אחת הסיבות לכך שהחליטו על אשמתו. הרופא הפתולוגי שבדק את ה"גופה לא מצא בגופה של הנרצחת כל סימני אלימות.

מאירה זלמה העידה שראתה פנס כחול גדול מתחת לעינה של שושנה יום לפני ה"רצח. אך נהג-המונית רפי לוי, הטוען שראה היטב את פניה של שושנה עד כדי להבחין שהיה לה "פרופץ של זונה", לא סיפר על הבחין לבנח המיקרה.

השופטים התעלמו מהוכחת ההגנה שבולקין תכנן את נסיעתו לגרמניה חודשים רבים לפני מעצרו, וקיבלו את רצונו לנסוע כפתאומי, וכמוכית חונות רצח. אך בולקין התכוון לנסוע לגרמניה זמן רב לפני מעצרו, ושבויעים לפני שמקרה הוא קיבל את ה"דרכון. יוצא אפוא שבולקין לא תכנן את נסיעתו לאחר המיקרה.

בית-המשפט נעזר, בנימוקיו לפסק-דין של רצח מתוכנן, בטענה ש"רציחתו" השלכת שושנה ליד פסי-הרכבת, זה דבר אידיאלי."

האם לשם רצח צריך בולקין לנסוע בפ"רהסיה לעכו יחד עם הבחורה שבדעתו ל"רצח, למקום פערמית עם מאות נוסעים עוברת ארבע פעמים ביום? האם מרחק ארבעה מטרם מפסי-הרכבת הוא מקום אידיאלי לרציחה מתוכננת ולהשלכת גופה?

אם נקודות אלה, או חלק מהם, יתקבלו על דעת שופטי בית-המשפט העליון, ובולקין יזוכה, תישאל השאלה: מי בכל זאת, רצח את שושנה פליגלמן?

על כך השיב בולקין עצמו, לפני פסק-הדין בבית-המשפט המחוזי: "כאשר אצא זכאי, נדרתי גדר לחפש את הרוצח ולמצוא אותו!"

בני-ברק

אורגיה בגן ציבורי

פול ישיבת חזון-איש שבבני-ברק יש גן גדול ויפה. בבוקר משחקים בו ילדים קטנים ארוכי-פיאות במחבואים, תופסת ושוטרים-גנובים. בערב משחקים בגן ילדים גדולים באהבה, ויסקי גנוב וסמים משכרים. סל הבקבוקים: השבוע שיהקה חוליתית